

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ

Vážení spolubratři a spolusestry,

Vánoce nejsou daleko a využívám během tohoto důležitého období příležitost podělit se s Vámi o pár slov jako váš velmistr. V těchto několika následujících dnech, tak jako ve Svatém týdnu, jsme vyzváni, abychom přemýšleli o našem křesťanském životě a nezapomínali na skutečný význam této velké události pro celé lidstvo. Vánoce oslavují narození Ježíše, Božího Syna, narozeného z Panny Marie. Kristovo narození, jeho život a jeho smrt jsou naší spásou a spojují nás s ním. On je Bůh, který se nám zjevil. A toto spojení nás osvobozuje.

Navzdory těmto skutečnostem žijeme ve světě, kde se společnost snaží zpohánštit křesťanský svátek a změnit posvátné dny Vánoc na dny hmotné spotřeby a marativní svátek. Ale společnost se dokonce snaží jít dál. V některých zemích se odstraňují symboly, z nichž některé nejsou

J.B. patriarcha Řehoř III. s účastníky investitury v Ostrově.

zvláště křesťanské, jako vánoční stromek, který se stal významnou součástí svátků. Říkají, že takové věci mohou rušit ostatní tradice. Dokonce se mění jméno Vánoc na „Zimní slunovrat“. Takové změny mohou mít v tomto mnohonáboženském světě dobrý záměr. Ale jsme v křesťanském řádu. Modlím se za obnovení modliteb k Bohu, k Božímu Synu, který se stal člověkem, k našemu Pánovi, který chce každému z nás přinést nepochybné a jasné poselství o své dobrotě a lásce a nadšení pro Slovo Boží. A nám, jeho následovníkům v této době, ať je nám to povzbuzením, abychom se rozhodli žít podle výzvy Evangelia a vnášet jeho příklad lásky do tohoto znepokojeného světa. Ať je to povolání pro všechny lidi dobré vůle chtít se

stále hlásit k principům, na kterých stojí naše křesťanská kultura.

Vyzývám Vás, moji bratři a sestry, abyste se s radostí modlili k našemu Pánu, abyste prosili o pomoc blahoslavenou Panu Marii a svatého Lazara a vždycky pamatovali na potřebné. Přeji Vám všem radost během těchto nastávajících dnů. Vraťme se k duchovní podstatě Vánoc s těmi, které máme rádi, s naší vlastní rodinou a s velkou rodinou našeho řádu. Ať nám Nový rok přinese sílu pokračovat v našem plánu Víry, Naděje a Lásky.

Carlos Gereda de Borbon,
Marquis of Almazan,
Magnus XLIX Magister Citra et Ultra Maria,
Praeceptor Boignaci

Setkání s Benediktem XVI.

Do arcibiskupského paláce jsem přišel mnohem dřív, než v určenou hodinu setkání. Bylo třeba zajistit přímé vstupy jak pro Radio Proglas, tak pro TV Noe. Netrvalo dlouho a byli jsme tam bezmála všichni pozvaní, včetně akreditovaných novinářů.

Opět několik neplánovaných, ale velice milých setkání. Zvláště milé s panem kardinálem Miloslavem Vlkem, biskupem Václavem Malým, ale také s ostatními biskupy a zástupci jiných církví i zástupci židovské obce. Z rozhovorů nás vytrhl teprve pokyn „už jde“.

Člověk zná papeže z fotografií, z televizní obrazovky, ale jak vypadá „na živo“? Chvilka napětí – a ve dveřích trůnního sa-

lónku se objevuje nenápadná postava papeže, která nápadně připomíná pokorného poutníka. Opravdu se mi to v té chvíli tak zdálo.

Když se naše pohledy setkaly, projela mnou vlna divného vzrušení. Vždyť to není můj „šéf“! Jak to, že mám před ním takovou úctu?

Mimoděk se mi začaly vynořovat některá jeho díla i výpovědi posledních dnů. Ano, je to člověk nevelké postavy, ale je to velký muž Boží. Najednou je mi nesmírně líto všeho, co nás, křesťany, postavilo proti sobě – na jedné, či druhé straně.

Proslov předsedy Ekumenické rady církví v ČR Pavla Černého mě vrací do reálu, ale po jeho vyslechnutí začínám o reálu mírně pochybovat. Takovou vstřícnost jsem

opravdu nečekal. Papež nezůstává o nic pozadu, ale to mě moc nepřekvapuje...

Potom nás předseda rady začíná představovat. Když přichází řada na mě, trochu se mi zatají dech. Benedikt podává obě ruce a bratrský stisk mě nenechává na pochybách o jeho dobrém srdci člověka, ani o dobrotě papeže, který sice nezastírá rozdílnost postojů ke všeobecné církvi, ale je otevřený a připravený ke konstruktivnímu dialogu.

Ani nevím, jak mi vyletěla z úst roztrpěná slova, že on je i mým učitelem. Podíval se na můj lazariánský kříž, usmál se a ještě víc mi stisknul ruce. Vrátil jsem se na své místo obdarovaný pamětní plakétou. Když

pokračování na straně 2

pokračování ze strany 1

odcházel, naše pohledy se potkaly ještě jednou a jeho úsměv mě přesvědčil, že pochopil, co jsem tím chtěl povědět. Tolik si přeji, aby to pochopili i ostatní – na jedné i druhé straně.

Když nad tím teď přemýšlím, uvědomuji si, jak významně k tomu může přispět náš řád. Ne proklamacemi, ne názory, ale svým životním postojem, který nemůže kolidovat s postojem Ježíše Krista, jehož láska je opravdu naší silou.

Rev. Jaroslav Kratka, ChLJ

Milí čtenáři, vážené spolusestry, vážení spolubratři,

dostává se Vám konečně se značným zpožděním do rukou toto rozšířené vydání našeho časopisu. Za toto zpoždění se Vám hluboce omlouváme. Bylo způsobeno technickými problémy s tiskem. Obsah tohoto čísla není zdaleka aktuální. Přesto jsme se rozhodli ho vydat. Rok 2009 byl bohatý na řádové události a cítíme potřebu tyto události zrekapitulovat. Věříme, že i Vy si s námi tyto události rádi připomenete.

Redakce

Olomoucká investitura ustavila novou komendu

Dne 12. července 2009 se v dómu sv. Václava v Olomouci uskutečnila slavnostní řádová investitura, jež byla konána při příležitosti ustavení nové olomoucké řádové komendy a přijetí nových postulantů za členy řádu. Samotná investitura začala v 11 hodin s bohoslužbou slova na počátku ceremonie, od 10. hodiny dopolední jí předcházela mše svatá, již celebroul P. Bohumír Vitásek, farář farnosti sv. Václava v Olomouci a probošt MKO. Funkce maršála byla pro tuto příležitost svěřena PhDr. Petru Pořízkovi, KLJ. Český velkobailivik zastupovali a investuru provedli velkobailiv Chev. Prof. Dr. Aleš Bluma, KCLJ a bailiv pro Moravu a Slezsko J.E. Chev. PhDr. Jiří Dominik Pořízka z Jestřebí, M.A., BSc., GCLJ.

Po ustavení Olomoucké komendy byli do řádu přijati MUDr. Yvona Hřčková, MLJ, lékařka I. Interní kliniky Fakultní

nemocnice Olomouc, jež bude vykonávat funkci špitálníka; Libor Gašparovič, MLJ, majitel olomoucké agentury Galia a nynější sekretář komendy; sochař Stanislav Zajíc, MLJ, doc. PhDr. Jana Burešová, CSc., OLJ, docentka Katedry historie FF UP a doc. Drs. Wilken Engelbrecht, cand. litt., OLJ, proděkan Filozofické fakulty Univerzity Palackého.

Velitelem Olomoucké komendy je prof. PhDr. Miloš Trapl, CSc., jenž byl při této příležitosti J.E. Jiřím Pořízkou z Jestřebí, GCLJ, pasován na rytíře. Do hodnosti důstojníka byly povýšeny Helen Forsten a Anna Strouhalová z prostějovské komendy a za dlouhodobou a záslužnou činnost pro prostějovskou komendu svatolazarského řádu byl panu Miroslavu Pištákovi, místostarostovi města Prostějova, udělen záslužný kříž.

Olomouckou investituru charakterizovala komornější, ale vskutku důstojná a přátelská atmosféra, k níž bezesporu přispělo i atraktivní prostředí svatováclavské kated-

rály a Arcibiskupského paláce, kde bylo po ceremonii pro účastníky investitury připraveno pohoštění. Český velkobailivik se touto událostí rozrostl na nynějších sedm komend a jednu delegaci.

PhDr. Petr Pořízka, KLJ

V podvečer 9. listopadu 2009, týden po svátku všech věrných zemřelých jsme se sešli v kapli svaté Maří Magdaleny v Praze pod Letnou k bohoslužbě za zemřelé členy našeho Řádu. Eucharistickou slavnost celebroul P. Mgr. Petr Jan Vinš, AsChLJ.

Akce 30 studní pro Afriku se zdárně podařila

Peníze naši spolubratři ze SPOLEČENSTVÍ POMOCNÍKŮ postupně vybrali od drobných dárců. Vzhledem k pádu naší měny si však na zbývající třicátou studnu raději vypůjčili potřebný obnos z jiného účtu. V současné době jsou všechny pohledávky již vyrovnány.

Také došly doklady o výstavbě prvních deseti studní. Jedná se o následující místa ve Východním Kongu: 1. Ngeito; 2. Bisengo-Gare; 3. Nguma; 4. Amadi; 5. Mudiki; 6. Gafugafu; 7. Efu; 8. Poko/Cité Vungala; 9. Poko/Cité Kana; 10. Amadi.

Jsou to jednoduché studny, ale některé zdroje vody mají i pumpu. Dle původního rozpočtu to mělo být za cca 12 000 USD (my 10 000 USD a místní 2 000 USD za práci a materiál), ale vzhledem k současné situaci náklady byly vyšší, a to 14 000 USD.

Je to však podstatně méně než podobné projekty, kdy jedna studna se kalkuluje na 3 000 USD, případně dle německých projektů za 4 000 EUR. Z těchto důvodů naše akce ještě nějaký čas potrvá tak, abychom se trochu podíleli na zvýšených nákladech. Nyní očekáváme zprávu o dalším úspěšném pokračování výstavby zbývajících dvaceti studní.

Petr Jílek, KCLJ, KCMLJ

Vzpomínka na Ing. Jana Špatného, KLJ

Poslední srpnová neděle byla pro členy a příznivce Slavkovské iniciativy smíření, ale také pro členy Moravského bailiviku Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského vzácnou příležitostí ke vzpomínce na mimořádnou osobnost naší doby, na svatolazarského rytíře a spoluzakladatele Slavkovské iniciativy smíření Ing. Jana Špatného.

Spolu s rodinou jsme za něho děkovali na ekumenické bohoslužbě ve chrámu Vzkříšení Páně, kterou spolu s katolickým generálním vikářem brněnské diecéze Mons. Jiřím Mikuláškem koncebrovali naši kaplani Jaroslav Kratka, Luděk Korpa a Karel Valtr a při níž epištoly přečetli členové olomoucké komendy Yvona Hřková a Petr Pořízka. Poté položili velkobailiv Aleš Bluma a moravský baliv Jiří Pořízka květy na hrob chev. Šťastného. Všichni účastníci pak pokračovali ve vzpomínkách na slavkovském zámku, jehož býval ředitelem.

Odešel velmi mladý, ve věku 51 let, ale zanechal za sebou nesmazatelné stopy naděje, která pramení přímo z nebe. Jak ji-

nak by mohl nabídnout svůj život jako oběť pro smíření lidí rozdělených nábožensky, politicky či společensky? Jako zdatný historik znal velmi dobře nejen důsledky Bitvy tří císařů, ale i důvody těchto nesmyslných jatek. Věděl také, že smíření se nedosáhne proklamacemi, ale že se musí

prožít. I kdybychom pominuli jeho ostatní zásluhy, které jsou nedocenitelné, jeho strhující příklad sebeobětování je pro nás trvalou výzvou, na kterou nesmíme zapomenout.

Rev. Jaroslav Kratka, ChLJ

Slavnost sv. Václava v Litoměřicích

28. září jsme se na pozvání našeho řádového kaplana archimandry Marka, ThD, SCHLJ, zúčastnili oslavy chrámového svátku jeho kostela svatého Václava v Litoměřicích. Při Svaté liturgii byl posvěcen nový oltář a nový ikonostas. Hlavním celebrantem byl pražský metropolita, J.B. arcibiskup Kryštof. Spolu s ním byli u oltáře kromě početného kléru vladyka Tichon, biskup archangelský, a náš řádový kaplan, vladyka Jiří Stránský, SCHLJ, arcibiskup v Michalovicích. V zaplněném chrámu byli důstojně zastoupeni i členové našeho řádu. Bohoslužbu doprovázel krásným zpěvem pěvecký sbor z dalekého Archangelska.

Na závěr každý z nás přijal požehnání od archangelského biskupa vladyky Tichona a od otce Marka jsme dostali posvěcené ikonky sv. Václava.

MUDr. Vladimír Němec, KCLJ

22. pouť kardinála Josefa Berana ve Starém Plzenci

V sobotu 27. 6. 2009 konala se ve Starém Plzenci pouť, jejíž tradici založil kardinál Josef Beran v roce 1946. Křesťanskou tradici v roce 1950 násilně přerušili komunisté a na původní myšlenku kardinála Berana bylo navázáno po 41 letech až v r. 1991. Poutní slavnost byla zahájena ve 14.00 hodin na náměstí ve Starém Plzenci a pak se vydal průvod v čele s plzeňským biskupem mons. Františkem Radkovským na bývalé hradiště Hůrka, které se nachází vysoko

nad městem. Na protilehlém svahu později Karel IV. založil hrad Radyni.

Na hradišti Hůrka stojí starobylá rotunda sv. Petra a Pavla pocházející z 10. století. Jedná se o nejstarší dochovanou církevní stavbu v plzeňské diecézi a významnou kulturní a duchovní památku. Po výstupu průvodu k rotundě sv. Petra a Pavla biskup Radkovský sloužil mši svatou pod širým nebem. Z čtení ze Skutků apoštolů víme, že Herodes dal zatknout Petra, dal ho zavřít do žaláře, kde byl hlídán čtyřnásobnou stráží, církevní obec se však naléhavě za něho modlila. Při této mši svaté jsem si

uvědomil, jak velká je síla modlitby společenství, které obnovuje tradici, kterou založil kardinál Josef Beran.

Po mši svaté shromáždili jsme se všichni uvnitř v rotundě a byl jsem požádán, abych jako osobní lékař pana kardinála Josefa Berana hovořil o jeho osobnosti, o svých vzpomínkách na naše společná setkání a na naše rozhovory u nás doma i v zahraničí. Dotazy a zájem přítomných rozšiřovaly a rozvíjely zadané téma, na závěr jsme skutečně všichni jedno byli.

Doc. MUDr. Zdeněk M. Trefný, KCLJ

Rukavičkou po tváři...

S pocitem uspokojení (nikoli však bezbřehým) si dovoluji Vám sdělit, že žalobu na neplatnost vyloučení z občanského sdružení České velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského jsme vyhráli.

Než odcituji dotčené rozsudky a stručně naznačím důsledky, které s nimi souvisí, dovolím si říci následující – štvavá slova a nepřátelské akty a postoje, kterými nás po 4 roky disidentská skupina častovala, dostávají tímto obrazně řečeno rukavičkou po tváři. Vyloučili nás, očerňovali nás kde mohli, že pry i výprask bychom zasloužili.

Právní zástupce disidentské skupiny okolo hraběte Dobrzenského, profesní kolega dr. Kavinek mi kdysi (ještě v ranných dobách teprve doutnajícího sporu uvnitř ČVP) napsal, že se mnou bude rád bojovat vždy s otevřeným hledím a že se se mnou utká kdekoliv a kdykoliv. Po téměř 4 roky, které bezmála uplynuly od podání naší žaloby, se k soudu nedostavil, hledí neotevřel. Dokázal se jen holedbat a bít se v prsa, nebo označovat za podjatý celý Městský soud.

Městský soud v Praze dne 20. srpna 2009 potvrdil Rozsudkem čj.: 20 Co 49/2009-162 Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 čj.: 22 C 243/2005-109, kterým bylo rozhodnuto ve výroku I., že vyloučení žalobců (MUDr. Stejskal, Doc. MUDr. Susa, CSc., Doc. MUDr. Trefný, CSc., Mgr. Dostál, MUDr. Němec, Ing. Heller, JUDr. Kordač) z Občanského sdružení Českého Velkopřevorství Řádu sv. Lazara Jeruzalémského je neplatné, neboť odporuje zákonu a stanovám žalovaného.

Dále bylo ve výroku II. rozhodnuto, že žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení ve výši 21.420,- Kč k rukám právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

Městský soud v Praze svým rozsudkem ve výroku I. potvrdil rozsudek soudu I. stupně a ve výroku II. stanovil, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení 14.637,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k mým rukám.

Uvedený rozsudek Obvodního soudu je tzv. rozsudkem pro zmeškání, což k meritu věci znamená, že se protistrana, ani její právní zástupce nikdy (s výjimkou posledního jednání u Městského soudu, kde se projednávalo odvolání proti tomuto rozsudku pro zmeškání) k projednání sporu nedostavil (navíc v poslední době právním zástupcem už nebyl výše jmenovaný kolega, nýbrž pan Mgr. Kučera).

O obstrukcích, které provázely celé 4 roky tento spor na straně žalovaného se nebudu dlouze rozepisovat. Snad jen stojí za zmínku,

že v určité fázi právní zástupce žalovaného použil dokonce takovou kličku, že soudu sdělil své odstoupení od poskytování právní pomoci „klientovi“, neboť tento mu neuhradil odměnu za zastupování. Došlo tím samozřejmě jen k dalšímu posunu v čase.

Vypovídá to mnohé o obsahu slov pana kolegy, že se mnou vždy rád bude bojovat s otevřeným hledím i o jeho nezištné práci pro Řád.

Někteří z Vás si možná vzpomenou na text, který dr. Kavinek uveřejnil v Reunionu disidentské skupiny někdy v květnu 2007, kde nás počastoval svými úvahami o renegátech mimo zákon postavených, o zlobivých klucích hrajících kuličky a o záškodnících a podkopávačích. Odpusťte mi přátelé, spolubratři a spolusestry, chtěl jsem na tomto místě trochu popíchnout kolegu právníka, ale nesnížím se tak.

Oba uvedené rozsudky jsou tedy pravomocné a vykonatelné. Jejich důsledky jsou velmi široké a v čase významné.

Tak předně pan hrabě Dobrzenský není velkopřevorem Českého velkopřevorství ŘSLJ o.s., tedy pozor velkopřevorem občanského sdružení jako právního subjektu. To a další je třeba zásadně odlišit od disidentskou skupinou založeného subjektu Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia n.g.o. (což je jako subjekt mezinárodní nevládní organizace). Uvnitř tohoto subjektu si totiž pánové zavedli shodné pojmy – Velkopřevorství (označení národní územní složky), Velkopřevor a jiné. Tento subjekt, a to pravděpodobně víte, je zcela nezávislý na jakýchkoliv strukturách našeho sjednoceného Řádu, dokonce není ani pod protektorstvím Duchovního ochránce Řádu – J.B. Gregoriose III. Lahama, patriarchy Antiochie a celého Orientu, Alexandrie a Jeruzaléma.

Dále Velká rada ČVP o.s. (i každá nová v jakémkoliv složení) po listopadu 2004 (Litoměřická kapitula ČVP tehdy orléanské obediencie), kdy byla Velmistrem (aniž odvolal dosavadní) jmenována (vedle oktrojovaného velkopřevora) Velká rada v novém složení byla a je neplatná.

Finanční záležitosti ČVP o.s. nakořil byly tyto spravovány disidenty jsou rovněž otevřené.

Konečně snaha o zrušení ČVP o.s. a podání návrhu na jeho výmaz z registru občanských sdružení je jasným důkazem postoje k tradiční existenci Velkopřevorství na našem území. Na tom nic nemění ani fakt užití tohoto pojmu v nově disidenty založeném subjektu.

V této souvislosti jistě můžete pochybovat o vhodnosti občanského sdružení jako právního rámce pro subjektivitu něčeho tak vznešeného a starobylého jako je národní jurisdikce Řádu sv. La-

pokračování na straně 5

Kdo zasévá vítr, sklídí bouři

Škoda, že jsme se jako křesťané tak brzy smířili s devalvací křesťanských hodnot v našem národě. Ještě větší škoda, že se mnozí křesťané pomalu začínají smířovat s úpadkem těchto hodnot ve vlastních společnostech. V žádném případě bychom se však neměli smířit s tím, aby tyto hodnoty byly vytlačeny jejich protiklady.

V poslední době se někteří lidé snaží zlomyslnými pomlouvami diskreditovat náš řád. Jejich zbraněmi jsou především faleš, lež, nenávisť a pokrytectví. Zarážející na tom je, že se hlásí k řádu, jehož základy stojí na věrnosti Bohu a šíření Boží lásky tak, jak nám to ukázal Ježíš Kristus. Tyto základy jsou skropeny krví mučedníků,

prolitou rukou nepřítelů, nebo bolestnou smrtí, způsobenou nemocí těch, kterým sloužili. Zelený kříž, pod jehož znamením žili, nebyl pro ně jenom řádovou dekorací, ale celoživotním vyznáním víry a lásky. Jeho osm hrotů jim denně připomínalo charakter Krista, kterého následovali.

Na těchto základech po staletí stavěli jejich následovníci. Jen Bůh posoudí, co a s jakým úmyslem kdo stavěl. Podobně to vyjádřil sv. Pavel: „Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý at dávat pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva,

trávy, slámy – dílo každého vyjde najevo.“ (1 Korintským 3,10-13).

Bůh také posoudí, co na základy lazariánského řádu staví zmínění lidé. Rozhodně to však nejsou rytířské ctnosti.

Svatý Pavel také říká, že „kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.“ (Galatským 6,8)

Varujme se hříchu v jakékoliv podobě a neodplácejme zlým za zlé. To však neznamená, že bychom měli bránit pravdě zvitězit. Těm ostatním, kteří se nezpronevěřili rytířským ctnostem, podejme ruku k bratrské spolupráci a společně očistíme dobré jména našeho řádu.

Rev. Jaroslav Kratka, ChLJ

pokračování ze strany 4

zara. Kolega Kavinek to s oblibou nazýval baráčnicko-králíkářským společenstvím. Ale osobně se domnívám, že úctu, význam a pověst nese v prvé řadě obsah a až poté forma.

Co říci závěrem těchto slov? Snad jen vyslovím přání, že realizace dobrých myšlenek by se neměli ujímat nepovolání, neboť se může stát, že i z dobré myšlenky se vytratí obsah a na formě zůstane už jen cingrlata.

Atavis et Armis

JUDr. Tomáš Fr. Kordač, KLJ

Zakončení roku sv. Pavla

Letošní rok sv. apoštola Pavla zakončil 29. 6. slavnostní poutní mši svatou v bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk. Bohoslužby se zúčastnila více než desítka členů našeho řádu.

Slavnostní bohoslužba obsahovala několik mimořádných prvků. V úvodu bohoslužby pan kardinál oznámil nalezení autentických ostatků apoštola v jeho bazilice v Římě. Je to zvláštní dar Boží jeho církvi za rok rozjímání života, epištol a skutků největšího křesťanského misionáře. Na památném místě českých dějin vzpomenu pan kardinál zajímavou skutečnost. Cyril a Metoděj, zakladatelé naší národní církve, pocházeli ze Soluňské obce, kterou založil sám apoštol Pavel. Skrze naše věrozvěsty je tedy naše

církev v přímém spojení s prvotní církví nejenom duchovně, ale i dějinně.

Přítomnost syrských diplomatů a četba Evangelia v aramejštině připomněla území dnešní Sýrie jako kolébkou křesťanského církevního společenství. V oslavách roku sv. Pavla zastával roli hlavního organizátora náš duchovní protektor, neboť na území jeho patriarchátu se nalézají místa spjatá se životem největšího apoštola.

Po bohoslužbě jsme se krátce setkali s papežským nunciem, kardinálem Vlkem i Její Excelencí syrskou velvyslankyní, které jsme informovali o aktivitách našeho řádu.

Mgr. Filip Dostál, KLJ

SETKÁNÍ UNIVERZÁLNÍ A ČESKÉ CÍRKVE PŘÍTOMNOSTI A MINULOSTI

Nešpory s papežem Benediktem XVI. v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha

Nedávná návštěva papeže Benedikta XVI. v naší vlasti byla označena jako státní a pastorální. Věřící katolíci ho však přivítali ne jako státníka, ale především jako svého nejvyššího pastýře. Výrazný pastorační rozměr mělo papežovo setkání s duchovními, řeholníky, katechetami a laickými hnutími v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha o sobotním večeru 26. září 2009. Na tomto setkání byl zastoupen i náš řád.

Svatý otec Benedikt XVI. často dává veřejný a slavnostní ráz bohoslužbě hodin (neboli denní modlitby církve, breviáře), která je vedle mše sv. druhou veřejnou liturgií církve (s výrazným ekumenickým potenciálem, neboť na rozdíl od mše sv. tuto liturgii kato-

lická církev plně otevírá všem nekatolickým křesťanům). A právě večerní modlitba nešpor byla liturgickým rámcem setkání nejvyššího pontifika s českými duchovními a představiteli laických hnutí.

V katedrále se shromáždili všichni čeští a moravští biskupové a většina českých kněží, jáhnů a řeholníků. Liturgie byla vedena v latině ve zpívané formě gregoriánského chorálu. Když na nejposvátnějším místě českých křesťanských dějin zazněl společný zpěv modliteb a hymnů papeže se služebníky české církve, zažíval každý účastník hluboký pocit autentické katolicity. Jak kardinál Vlk při úvodním přivítání zdůraznil, setkal se v katedrále s nejvyšší hlavou univerzální církve celé české křesťanstvo přítomnosti i minulosti. Křesťanskou historii naší země v katedrále hmatatelně připomínají hroby křesťanských panovníků a pražských biskupů a především ostatky našich národních světců (včetně nekanonizovaného kardinála Tomáška, kterého spolu s kardinálem Beranem papež ve své promluvě jmenoval v jedné řadě s českými svěťci).

Při závěrečném zpěvu svatováclavského chorálu procházel svatý otec celou katedrálou. Zastavil se i u lavice, kterou jsme sdíleli s maltézskými rytíři a synem obnovitele našeho řádu v Čechách exministrem Karlem knížetem Schwarzenbergem. Vedle tohoto osobního setkání se svatým otcem bylo mým největším zážitkem vidět české duchovní, jak se téměř všichni navzájem znají, srdečně zdraví a společně sdílejí radost z papežovy přítomnosti.

Odcházel jsem z katedrály s pocitem, že takoví lidé jsou skutečnou solí země. Být solí země zasažené ateistickými ideologiemi minulosti (komunismus) i přítomnosti (hedonistický konzumerismus), to byla ústřední myšlenka povzbuzení papeže pro české duchovenstvo. Aby církev byla i nadále solí, která neztrácí chuť, musí, jak papež rovněž zdůraznil, pamatovat na křesťanskou výchovu mladých ve školách i ve farnostech. Věřím, že tato slova papeže platila i pro náš řád, který by je měl mít na paměti při získávání a formaci mladých postulantů.

Mgr. Filip Dostál, KLJ

Kněžské svěcení Mgr. Petra Jana Vinše

Náš nový řádový kaplan, spolubratr Mgr. Petr Jan Vinš, nepochází z tradiční křesťanské rodiny. Jako malého ho oslovila dětská obrázková Bible. Za středoškolských studií se zabýval spiritualitou dálného východu, ale uvádí, že již v té době se vnitřně cítil křesťanem. Jako muzikanta ho oslovila krása katolické liturgie.

Ke křesťanství definitivně konvertoval během studií teologie a religionistiky na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy, kdy přijal svátost křtu a biřmování ve starokatolické církvi. A v té době v něm již dozrávalo i rozhodnutí pro kněžskou službu. Pracoval jako pastorační asistent a jako biskupský sekretář. Po promoci na HTF UK vystudoval postgraduálně bibliotiku a starokatolickou teologii na Univerzitě Bern a dále zde pokračuje v doktorském studiu. V roce 2008 byl vysvěcen na jáhna. Nyní působí pastoračně ve farnosti Grenchen v kantonu Solothurn ve Švýcarsku, kde se rovněž aktivně zapojil do řádové činnosti.

V sobotu 4. července, v den svátku svatého Prokopa, přijal náš spolubratr Petr Jan

z rukou biskupa starokatolické církve J.E. Mgr. Dušana Hejbala ve starokatolickém katedrálním chrámu svatého Vavřince kněžské svěcení.

Dlouhý liturgický průvod se ubíral do zaplněné katedrály z kaple Kalvárie. V něm kráčeli i čtyři řádoví rytíři – spolubratři Dostál, Kordač, Němec a Olšovský a 2 řádoví kaplani – archimandrita Marek Krušica a bratr Michal Šourek.

Bohoslužbu doprovázel zpěvem pěvecký sbor z Bernu. Evangelijní čtení bylo z 20. kapitoly Janova evangelia. Apoštolové Petr a Jan u prázdného hrobu... Otec biskup se v homilii zaměřil na rozdílné chování obou apoštolů. Církev potřebuje Petra i Jana. Vyzval ordinanda, aby byl církvi Petrem i Janem.

Po homilii následovalo oficiální představení kandidáta. Děkan HTF UK Spectabilis prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek jménem fakulty dosvědčil, že ordinand splňuje po odborné stránce všechny požadavky pro kněžskou službu. Po zpěvu Veni Sancte Spiritus bratr Petr Jan složil do rukou biskupa kněžské sliby. Následovalo Credo a Litanie ke všem svatým. Poté biskup vložil na hlavu klečícího ordinanda ruce a pronesl ordinaci modlitbu. Novokněz byl pak oblečen do kněžských rouch a biskup mu pomazal ruce posvátným olejem. Nakonec přijal z rukou biskupa kalich a patenu.

Novokněz Petr Jan pak přistoupil spolu s biskupem k oltáři ke slavení Eucharistie. Na závěr udělil otec Petr Jan všem přítomným novokněžské požehnání. Slavnost zakončil radostný zpěv Te Deum.

MUDr. Vladimír Němec, KCLJ

Vyjděte za hvězdou

Jsmo uprostřed dní proniknutých zvláštním jasnem, kdy jihnou i mnohá jindy tvrdá a nepřístupná srdce a tolik lidí touží udělat druhým radost. I docela první Vánoce v Betlémě, kdy se narodil Ježíš, Spasitel světa, byly proniknuty podivuhodným světlem. Pastýři i mudrci, první svědkové Ježíšova narození, viděli velikou hvězdu, slyšeli zpěv andělů a byli naplněni zvláštním pokojem, radostí a nadějí. Každé Vánoce jsou, chtějí a mají být připomenutím této radosti, pokoje a naděje, každé Vánoce jsou připomenutím cesty za nebeskou hvězdou.

Přeji vám, abyste o těchto Vánocích – přes všechno shon a spěch, přes všechno starání a stres, přes všechno pozlátko a vše vnější, co je s Vánocemi spojeno – uviděli nebeskou hvězdu a nechali se ozářit jejím světlem rozdávajícím pokoj, radost a naději. Přeji vám, abyste ji nejenom zahlédli na pár okamžiků, aby vám nejenom zablikala, ale aby vám opravdu naplno zazářila v celé své kráse a jasu. Přeji vám, aby vás záře nebeské hvězdy oslovila tak jako mudrce, kteří se za ní vydali.

Jít za vánoční hvězdou, znamená mít jasný a dobrý, velký a slavný cíl. Jít za Ježíšovou hvězdou znamená jít za opravdovým štěstím v životě. Jít za betlémskou hvězdou není pohádka pro děti, není to fantazie, je to úkol a šance moudrých.

Jen opravdu moudří totiž vědí, že skutečné štěstí neznamená skončit u prostředního stolu, ať je sebebohatší, nebo u hory dárků, ať jsou sebekrásnější, u plné peněženky, ať je sebenaditější, nebo u velké kariéry, ať je sebeúspěšnější. Skutečně moudří vědí, že jít za opravdovým štěstím a naplněním v životě, znamená jít za betlémskou hvězdou.

Vyjděte za vánoční hvězdou, vyjděte za svojí hvězdou. A nechejte se jí dovést až k místu, kde se zastaví; protože tam se můžete setkat s betlémským dítětem. A setkáni s ním vás promění.

Přeji vám hluboký vánoční pokoj, jásavou vánoční radost a nevysychající vánoční naději, kterou dává Kristus.

Pro vedení ČVB sjednoceného Řádu a redakci Lazariánského Reunionu napsal Mgr. Michal Šourek, ChLJ

Novinky z OS Hospic Štrasburk

■ Na začátku září byl slavnostně položen základní kámen hospice v Milovické ulici na Praze 4. Na kámen symbolicky poklepali starosta MČ Praha 4 Pavel Horálek, poslanec Poslanecké sněmovny Marek Benda a ředitel Hospice Štrasburk Josef Heller. Nový hospic bude mít kapacitu 30 lůžek – 10 lůžek pro onkologické pacienty a 20 lůžek pro interní a neurologické pacienty v terminálním stavu. Uvedení do provozu se předpokládá v září 2010.

■ Dne 21. 9. 2009 otevřel starosta MČ Praha 4 pan Pavel Horálek Domov pro seniory na Roztylském náměstí 44. Jeho kapacita je 24 lůžek. Domov bude poskytovat odlehčovací služby pro klienty z MČ Praha 4.

■ Obě zařízení bude provozovat OS Hospic Štrasburk. Dále sdružení obdrželo nabídku na vypracování návrhu na využití dalšího prostoru pro sociální služby na MČ Praha 4. Sdružení návrh přijalo a zahájilo práce na tomto projektu.

Ing. Josef Heller, MBA, KLJ

LAZARIÁNSKÝ REUNION, ročník III. – REUNION ročník XXXII.

Vydávají členové VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO v českých zemích.

K tisku připravil Pavel Průša, Vyšší odborná škola grafická v Praze. Vychází 31. 12. 2009 v nákladu 120 kusů.

Adresa: Škrétova 2, 120 00 Praha 2; www.st-lazarus.net; www.st-lazarus.cz (lareunion@seznam.cz)

Prosíme členy našeho řádu o zaslání příspěvků na uvedenou e-mailovou adresu.